

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Miti, 29, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'5. Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

LAS TRES PLAGAS DE FILIPINAS.

Frares que arreplegan quartos, generals que segan vidas

y l' aligot d' Alemanya que sense parar vigila.

Aquí tenen las tres plagas de las islas Filipinas.

CRONICA.

UNA NOVA RELIGIÓ.

IRÁN los mal-creyents que l'esperit religiós decau de dia en dia, quan los fets precisament, de dia en dia, venen a demostrar tot lo contrari.

¡Que decau l'esperit religiós, quan, com si no capigués dintre dels antichs motllos, vessa y 's desborda en busca de novas formas més acomodadas als gustos predominants a últims del sigle XIX!... ¡Qué decau l'esperit religiós! ¡Mentida! Los qui tal cosa sostingan, fassan lo favor d'enterarse del nou apostolat que acaba de descubrirse en plé Madrid, en la ciutat típica, que resumeix tots los vicis, totas las preocupacions de la nació espanyola, apostolat manso y de bona fe, que forma un viu contrast ab tantas corruptelas com allí predominan y ab l'ignoble materialisme que s'ha apoderat com un càncer del ventrell d'Espanya.

Se tracta de una nova religió, nascuda fa poch, la qual s'albergava en la casa n.º 5 del carrer de Sombrete. Es a dir: en una casa particular. Es de creure, per consegüent, que 'ls adeptes de las modernissimas doctrinas espirituals de nou encuny, comensavan per pagar lloguer de casa, a diferència dels representants de la vella religió del Estat, que usufructuan, sense 'l menor gravamen, edificis suntuosos, cómodos y reproductius, com son: iglesias, catedrals, convents y rectorias. Ja veuen, donchs, que aquesta sola circumstancia de pagar lloguer de casa, 'fs acreditada de gent arreglada y poch amiga de gorras y altres abusos.

Donchs, a pesar de tot aixó, un delator va denunciarlos al jutje, y 'l jutje, vivament intrigat, va voler desde un principi enterarse de la cosa ab tots los seus pèls y senyals, desitjós, a lo que sembla, de rodejar a la religió novíssima ab l'aureola prestigiosa de la persecució.

Y de bonas a primeras va citar al Pontífice Máximo del apostolat, perque li expliqués tot, sense ometre ni callare 'l més mínim detall.

La sola idea de que la nova religió té un Pontífice Máximo y de que aquest Papa es un espanyol y resideix a Madrid, hauria de omplirnos de noble orgull.

Pero 'l jutje, que no sent ab tanta facilitat los naturals impulsos del patriotisme, citá al Pontífice, y sense 'l menor respecte al seu caràcter religiós, li demaná que li dongués explicacions.

Lo Pontífice Máximo, que per més senyas se diu Juan Jimena, las hi proporcioná claras y detalladas, francas y leals.

—Fássim l'obsequi—va dirli—de acompanyarme al temple del carrer de Sombrete, y allí, ab lo que jo li digui y lo que vosté veji per sos propis ulls, espero, senyor jutje, que 's formarà cabal concepte de tot.

Y cap al temple van dirigirse 'l Pontífice y 'l jutje, seguits d'escrivans y agutzils, de escribas y faritzéus.

Ja son allí. Lo local forma una sala espayosa. No hi ha altars, ni imatjes, ni candeleros, ni res de lo que distingeix als establiments devots ahont las demés comunions exerceixen la seva lucrativa industria. Allí no hi ha més que una modesta taula presidencial y uns quants banchs de fusta al entorn d'ella.

Lo Pontífice Máximo pren asiento a la taula, invita als representants de la justicia a seure en los banchs y comensa a explicarse:

—La missió méva y dels 300 apóstols que 'm segueixen, consisteix en curar a aquells dels nostres que se senten malalts y en casar als que s'estiman.

«Per curar als malalts tenim un remey d'efecte segur: l'aygua. L'aygua ho cura tot. Lo malalt s'emporta un cantí d'aygua a casa seva, allí la va prenent en las dosis que se li indican, y ab aquesta única medicina 's cura si Déu vol que 's curi. En cambi si Déu no ho vol, se mor', exactament igual que si 'l metje 'l visités ó si anés a comprar a pes d'or totas las potingas a cal apotecari. Aygua clara y té es lo nostre lema.

«Respecte als casaments, precedim també de una manera senzillissima.

«Venen dos que pretenen unirse en matrimoni, y per realisarho, no han de fer més que volerho. Aquí no 's coneixen las amonestacions, ni 'ls judicis de impediments, ni la presentació de papers, ni altres endergas, totas las quals costan diners y paciència. Prou pesada es per sí sola la creu matrimonial, perque dessobre d'ella hi haja de gravitar ademés la sobrecarga de aquests gastos.

No, senyor: quan arriba l'hora 's presentan los contrayents, se 'ls examina no de doctrina cristiana, sino de salut, y si están bé se 'ls casa incontinent; pero en cas contrari se 'ls subjecta a la curació per medi de l'aygua

clara. Regularment los que tenen fatlera de casarse 's curan desseguida.

«Llavoras s'efectúa la ceremonia. Los dos nuvis compareixen al davant meu: en ma qualitat de Pontífice Máximo, 'ls hi dich quatre cosas, y a continuació, acostant lo cap del nuvi ab lo de la nuvia, 'ls declaro ben casats.

«Tots los presents s'abrassan y 's besan ab tanta fecació y recreo, que durant un moment sembla que tot hom xucli.

«Per aquest istil portém celebrats ja més de 300 matrimonis apostólichs, y jo puch dirli ab tota ingenuitat que 'ls contrayents tenen fills com los altres y no son més infelissos que 'ls demés que van per l'iglesia y pèl civil. Ni 'l civil ni la iglesia 'ls donan res, que no 'ls donguém nosaltres. Y sempre 'ls matrimonis apostólichs resultan més senzills y més baratos.»

En aquestas ó semblants paraulas s'explicá 'l Pontífice Máximo, sense ometre 'l menor detall, ni amagar cap dels actes més insignificants de la nova religió.

Y a pesar de tot, lo Pontífice Máximo ha sigut procesat. No sé quins articles del Códich penal s'oposan a la creació de religions novas, senzillas y baratas. Prompte veurém lo que dona de sí la causa comensada. De totas maneres, es preferible que 'ls madrilenys s'entretengan en las prácticas de una religió inofensiva representada pèl Pontífice Máximo Lozano, que no a practicar lo matuteig baix la direcció de 'n Pep dels ous.

P. K.

s molt significatiu lo pas que han donat los representants del comerç de Madrid, presentant a la regna regent un mensatge, demanantli que usi de la facultat del veto, en contra 'l projecte Cos-Gayón, que tendeix a favorir al Banch y a empaperar a Espanya.

Segóns la Constitució, lo rey té facultats per oposarse a aquelles

lleys que consideri perjudicials al país; pero es cert que casi may ta us de semblants facultats.

Lo rey constitucional deixa que las Corts, ben ó mal elegidas, legislin; y que 'l poder executiu, més ó menos conforme ab la voluntat del país, governi. Lo rey constitucional cobra 'l sou puntualment y basta.

Aixis lo mensatge que 'ls conservadors de Madrid han dirigit a la Regent, aquesta ha tingut a bé passar-lo als seus ministres responsables.

¿Y qué dirán aquests ministres davant del mensatge dels comerciants que 's puga diferenciar de lo que diuen davant de las Corts?

Resultat: que acaban de donar un pas completament inútil.

A no ser que la mateixa ineficacia de la seva hombrada 'ls induheixi a calcular y a treure comptes.

Comerciants son al cap-de-vall, y entra de plé, dintre de la seva especialitat, veure lo que costan las institucions, y calcular si lo que costan equival als serveys que prestan.

Un periódich manresá consigna que 'ls jesuitas de aquella ciutat portan als seus alumnos a examinar al Institut de Lleyda, ab tot y que Manresa dista molt més de Lleyda que de Barcelona.

Quan obrán aixis, los seus motius tindrán, perque es alló que diuen:—¿Jesuita y 't penjas? ¡Negoci segur!

Lo motiu es conegut. Los alumnos dels jesuitas manresans solian recullir a Barcelona una munió de carabassas. En cambi a Lleyda hi ha més tolerancia, més consideració als pares espirituals de la famosa companyia.

Si aixó es cert com suposan ¿qué s'ha fet lo crèdit que disfrutan los colegis de jesuitas? ¿Y quina es la eficacia de las sevas oracions?

¡La eficacia de las sevas oracions! Ja 'ls ho dirán de missas.

¡Fiat en la Verge y no corris cap a Lleyda!

La major part dels senadors que prenen la defensa del projecte Cos-Gayón, ampliant l'emissió dels bitllets de Banch, son ó bé accionistas ó bé concellers del Banch d'Espanya.

En vista de aquests exemples que omplan d'alegria l'ànima, posemos las mans al ventre y cridem:—¡Visca la patria!

La semana próxima publicarem lo número extraordinari corresponent al mes de juliol.

Y com a bons republicans, lo destinarem a commemorar una fetxa tan celebre com es la presa de la Bastilla,

ó siga 'l fet inicial de la gran revolució francesa que ha transformat lo mon.

Contém al efecte ab lo concurs de escriptors y artistas distingits.

Preu del número extraordinari: 10 céntims.

En un poble de la provincia de la Corunya hi ha un rector que s'ha negat a donar sepultura eclesiástica a un feligrés, comprador de bens nacionals procedents de la desamortisació eclesiástica.

L'últimatum presentat a la viuda, estava formulat en los següents termes:

—Si vols qu'enterrém al difunt es precis que tornis los bens que posseixes.

Donchs ¿y aquella obra de misericordia que obliga a enterrar als morts? ¿Y la doctrina cristiana?

¡La doctrina cristiana!—La doctrina cristiana—deya un ensotanat—me la deixo sempre a casa. Aixis a la butxaca m'hi caben més quartos.

L'arcalde de Córdoba, qu'era conservador, va desafiarse ab un romerista, y aquest va tenir la sort ó la desgracia de matarlo.

Los desafios entre en Romero Robledo y 'ls conservadors no son may tan tràgichs.

Pèl regular acaban sempre camí de la fonda.

Sembla talment que ho fassan exprés. La llei de incompatibilitats fixava en 40 'l número de diputats que poden cobrar sou del Estat. Pero ara, en virtut de una modificació adoptada últimament, aquest número será indefinit.

Gran manera de evitar conatos de oposició. ¿Voléu evitar que una boca cridi y 'us ataquí? Tapéu-la bé ab una tallada.

Un párrafo que transcrich de una revista de Paris publicada en lo monárquich *Diari de 'n Brusi*, fervent admirador de las testas coronadas:

«La semana passada 'l príncep Milano, ex rey de Servia, guanyá 130,000 franchs, ab alguns cops afortunats ab *baccarat*. La seva llista civil no li produheix de bon tros tant. Se diu que son fill, que no conta més enlla de 14 anys, vindrá a passar algunas semanas al costat del seu pare. De segur que li ensenyará millor l'art de las cartas, que 'l més complicat del govern dels pobles.»

Aquestas consideracions estampadas en un diari com lo *Brusi*, no tenen preu. Quan las ratas fugen de un edifici, senyal que amenassa ruina. Molt deuen crui-xir ja las monarquias, quan las ratas de ca 'n Brusi se 'n escapan.

Lo govern ha anulat la subasta del establiment del alumbrat elèctric de Girona. Ab tal motiu la immortal ciutat s'ha quedat a las foscas.

Aquí tenen un nou argument per demostrar que 'l partit conservador ha sigut, es y será sempre enemich acérrim de las llums.

A Madrid s'ha montat un joch de pilota, que de moment atrau l'atenció de las classes aristocráticas, las quals se pirran per veure cóm jagan lo *Muchacho* y 'l *Portal*, l'*Irún* y 'l *Tendilero*.

Y sol succehir que 'ls gomosos de la majoria, aquells que va fer elegir en Cánovas ab tant empenyo, per donar llustre y esplendor al parlament, a lo millor, en lloch de assistir a las sessions, van a passar la tarde al joch de pilota, deixant que 'l pobre Fabié 's desganyiti demostrant si s'ha perdut ó no s'ha perdut la cullita de la remolatxa.

Que ho vajan fent aixis, y 'l dia menos pensat hi haurá una sorpresa, y al partit conservador li queda penjada la pilota.

CARTAS DE FORA.—En un tranvia de Tarragona un capellá, cremat perque dirigí una pregunta al cotxero, y aquest, ocupat en la seva obligació de guiar al tiro, no li va tornar resposta, 's va ofendre de tal manera, qu' en lo viatge de retorn no pogué menos de desbotar: y a pesar de las explicacions del cotxero, va insultarlo ab tant malas paraulas, que tots los allí presents s'escruxian tant de la furia del capellá com de la paciència del cotxero. A tals temps hem arribat, que fins los capellans usan pitjor llenguatge que 'ls cotxeros. ¡Malas guanyadas xurriacas!

Las eleccions municipals de Rupia, a despit de las influencias que s'havian posat en joch, van ser anuladas. ¿Qué tal serían ellas? Haventse de celebrar de nou y a pesar de que 'ls que monopolisan l'administració municipal de aquell poble desventurat, no tenen competencia, corrían com uns desesperats en busca de firmas per assegurar la intervenció, y fins un coix anava per aquells turons demanant firmas als pagesos, y a ricos de caure y rompres la crisma. Es molt gran l'afició que demostren aquells patricis a fer la felicitat dels vehins de Rupia.

M'escruihen de Vilafranca: «La semana última, un pobre fuster ja d'edat, va tirarse a un pou, després d'haver-se ferit ab una eyna del ofici. Segóns se diu de públich, sembla que 'l motiu de tal determini sigué 'l no contar ab recursos pera pagar lo lloguer de casa. Si aquest home hagués anat a demanar limosna, manifestant que era per pagar al amo de la casa, de segur que hauria rebut més insults que céntims.—Donchs bé: als pochos días vejeren pèls carrers de aquesta població a dos frares joves, anant ab tota la barra demanant caritat, ells que son amos de convents ab honors de palaus.—Comparant lo útil qu' es lo treballador y lo supèrfuo qu' es lo frare, increíble sembla

REGALOS.

Vaja D. Právedes, que ab tan bestiar com li regalan aviat podrá posar Museo de Historia natural.

Aixís vá la pobra Espanya: als militars, augment de sou; als mestres d' estudi, augment de gana.

ni en tenirlo negre: lo més elegant y lo de més bon tó es tenirlo gris.

A tal objecte gastan cosmétichs y polvos, ¡las tontas! quan lo més barato per ellas sería venirse'n á Espanya. Ab un quan temps d' estancia aquí y gobernant los conservadors, jo 'ls asseguro, que sense necessitat de potingas, posarian cabells blancs.

Una frase felís de un periódich de Madrid: «Los funcionarios públichs son com los libros de una biblioteca. » Los més inútils son los qu' están colocats á major altura. » ¡De primera!

Lo govern ha suprimit l' Escola central de Gimnasia que havia establert lo Sr. Becerra, quan era ministre. Molt ben suprimida. A lo menos los ministres conservadors demostran cada dia que no es necessari anar á aprendre de gimnasia per saber fer planxas.

Segóns totas las probabilitats, la discussió dels pressupostos quedarà aplassada pèl pròxim octubre, y d' aquesta manera no comensarán á regir fins á primers d' any nou. Procedint en aquesta forma, ja no hi haurá anys econòmichs. Está vist: en temps dels canovins, no pot haverhi sino anys malgastadors.

No creguin pas que tres días duri sols lo Carnaval: si observém ben bé 'ls poltichs veurém que dura tot l' any.

Per lo poble y lo govern quan plou, per tots dos sol ploure: pèl govern, plouhen turróns; pedra y aygua sols pèl poble.

Tres cosas sempre 'ns prometen que may acaban de dar: molta feyna, bon tabaco y un ajuntament moral.

¡Pobres emigrants del Plata, vos héu vist trist desengany! Héu fugit de la miseria per aná á morir de fam.

P. TALLADAS.

Per lliurarme dels inglesos vaig deixar de anar á péu, y ara no hi ha cap cotxero que no siga un inglés mèu.

J. ALAMALIV.

A LO INSERTAT EN L' ULTIM NUMERO.

1. XARADA.—Pe-re-la-da.
2. TRENCA-CLOSCAS.—Los diamantes de la corona.
3. LOGOGRIFO NUMERICH.—Bartoméu.
4. GEROGLÍFICH.—Per granotas un estany.

Han enviat totas las solucions los ciutadans P. Miranfus, Pere Salat, Joan Bartr Oli y Un Xambó; n' han endavinadas 3, Tótil Guitarrista y Pep Bullanga; 2, T. Aguiló, y 1 no més, Marcelino Jordana.

XARADA.

De la Total vaig teni una primera-tercera y en ella duas va dí que la Hu-dos de can Magi segona va tres-primer lo mocador de satí.

RITETA Ó PAYA.

ENDEVINALLA

So un monstre, pero al revés de quants monstres haurás vist: quan no menjo, may te posa la fam mèva en cap perill; pero en sent que 'l ventre m' omplas, igual que un mal esperit, destrosso y mato 'l que 's posa al bell mitj del mèu camí.

ESPARBECH.

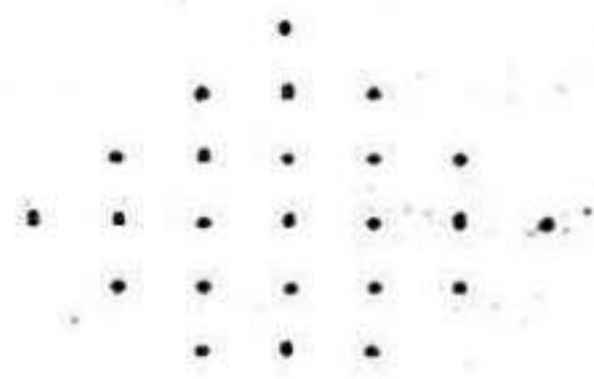
TRENCA-CLOSCAS.

MIRACLE.

Formar ab aquestas lletas lo títul de una producció dramática catalana.

P. TIRAU Y C.º

ROMBO.

Primera ratlla vertical y horizontal: consonant.—Segona: mida antiga.—Tercera: ciutat europea.—Quarta: utensili per fer sombra.—Quinta: objecte de iglesia.—Sexta: astre.—Séptima: consonant

C. G. R.

GEROGLÍFICH.

PEROL

I

LI | SI

PEP GALLEDA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciutadans M. Jordana, J. Salau, Turrob y Ladiv, T. Aguiló, J. B. Bacardid, Santiago Ruqué, Un America, Santiago R. y Emegeycé:—Lo que 'ns envian aquesta setmana no fa per casa. Ciutadans Joan Bartr Oli, Tivenchá Raventat, Milord, J. Isug Nomira, Jumerá, Un coronel retirat, Esparbech, Joan de la Carabassa y Martí Pay:—Insertarém alguna cosa de lo que 'ns remeten. Ciutadà Sabateret del Poble Sec: L' article té bona intenció, pero li falta relléu y en conjunt resulta mansoy.—Quico de Sans: Permeté que li diga que 'ls lírons no s' encantan; los lírons dormen: fora de aixó la poesia no mata.—M. A. (Vellirana): Las noticias de las cartas han de ser claras y precisas, y además han de venir suscritas ab una firma que 'n responga.—Floridor: Aprofitarém las dos composicions.—Un servidor: Nos hem enterat de tot; pero ja compondrá voste mateix que alló es bó per enviarse a qui s' envia; pero no per publicarlo.—Amadeo: La poesietta va bé.—Camilo Kleks: Francament, no 'ns agrada prou.—J. Mallol: Las de aquesta setmana son fluijas.—A. Llimoner: Gracias per l' envió; no obstant lo vers va millor que la prosa; la escena que descriu no ofereix gran novedat y té poch relléu.—Mayet: los versos tenen alguns ripis, lo qual vol dir que no van.—Domingo Bartrina: Lo sonet va bé.

AVIS

Dissapte, 11 de juliol, sortirá un espléndit número extraordinari de

LA CAMPANA DE GRACIA

conmemorant la

PRESA DE LA BASTILLA

Supliquém als nostres apreciables correspondents fassin l' augment en lo pedido sens pérdua de temps.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.